

27 august – 1 septembrie

Blândețe în mijlocul focului

Textul de memorat: „*Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!*” (Matei 5:5)

Cuvintele „blând” și „blândețe” nu sunt folosite prea des. Le întâlnim poate doar atunci când citim despre Moise sau studiem Fericirile. Nu e greu să înțelegem de ce. Blândețea este definită, printre altele, drept capacitatea de a îndura greutățile cu răbdare și fără resentimente. Nu e de mirare că nu auzim prea mult despre ea. Nu este o trăsătură prea respectată în cultura de astăzi. Uneori, Biblia traduce acest termen cu „umil”. Dar nici umilința, smerenia sau modestia nu este o trăsătură de caracter considerată de dorit în majoritatea culturilor.

Pe de altă parte, capacitatea de a suporta nedreptatea cu răbdare și fără resentimente este una dintre cele mai pregnante caracteristici ale lui Isus și urmașilor Lui. Fără să fie un scop în sine, blândețea poate fi o armă puternică în mâna celor care trec prin durere și chin. De fapt, focul încercării este un bun prilej de deprindere a blândeții, fiindcă, prin blândețea noastră și prin perioadele în care suntem frânți și la pământ, putem fi martori elocvenți pentru Dumnezeu.

De înțeles: Care este relația dintre suferință și blândețe? Cum putem fi mărturie pentru alții când manifestăm blândețe și trecem prin situații grele? Cum poate fi blândețea într-adevăr un punct forte, nu o slăbiciune, la un creștin?

Duminică, 28 august – Pâine frântă și must turnat

Oswald Chambers afirmă că noi trebuie să fim „pâine frântă și must turnat” pentru alții. Ce crezi că vrea să spună prin această expresie?

Peste tot în Biblie există exemple de oameni care s-au „frânt” pentru alții. Moise a fost chemat să îndure nesfârșite valuri de bârfe și critici în timp ce îi conducea pe israeliți spre Țara Promisă. Iosif a fost chemat la un parcurs care a implicat trădare și închisoare, ajungând sclav în Egipt. În fiecare caz, Dumnezeu a îngăduit aceste situații pentru ca viața copiilor Săi să devină o scenă a manifestării harului și grijii Sale, în beneficiul nu doar al celor implicați, ci și al altora. Dumnezeu ne poate folosi și pe noi în același fel. E ușor să ajungem nemulțumiți sau răniți în astfel de situații. Dar, așa cum am observat în secțiunea de ieri, blândețea este capacitatea dată de Dumnezeu de a suporta aceste lucruri cu răbdare și fără nemulțumire.

1. Citește Ezechiel 24:15-27. Ce se întâmplă în acest pasaj? De ce a fost Ezechiel trecut printr-un asemenea cuptor?

În Ezechiel 24:24, Dumnezeu spune: „Ezechiel va fi un semn pentru voi. Veți face întocmai cum a făcut el. Și când se vor întâmpla aceste lucruri, veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeu” (sau „Stăpânul Domn”, NTR). Prin exemplul lui Ezechiel, copiii lui Israel aveau să fie convinși de adevărul cu privire la persoana lui Dumnezeu - Stăpânul Domn - și aveau să vadă acest adevăr pe măsură ce erau martorii împlinirii profeției simbolizate de viața și suferința lui Ezechiel. Cine știe câți oameni Îl vor vedea pe Stăpânul Domn și prin noi în situațiile grele?

Mai devreme sau mai târziu, viața ne pune pe toți la pământ. Care a fost experiența frângerii tale? Ce lecții ai învățat? Cum poate sufletul tău frânt să fie folosit de Domnul pentru a-i ajuta pe alții?

Luni, 29 august – Mijlocirea pentru har

2. Citește Exodul 32:1-14. Ce rol are Moise în acest episod?

După ce israeliții au început să se închine la vițelul de aur, Dumnezeu a hotărât că merseseră prea departe și a anunțat că avea să-i distrugă, iar pe Moise să-l facă un mare popor. Dar, în loc să profite de oferta lui Dumnezeu, Moise Îl imploră să-i acorde har poporului Său, iar Dumnezeu Se lasă înduplecat.

Pasajul de mai sus ridică două probleme importante. În primul rând, intenția lui Dumnezeu de a distruge poporul rebel și a-l binecuvânta pe Moise a fost un test pentru Moise. Dumnezeu voia ca Moise să demonstreze câtă milă simțea pentru acei oameni deznădăjduit de neascultători. Și Moise a trecut testul. Asemenea lui Isus, el a pledat pe lângă Dumnezeu să manifeste îndurare față de păcătoși. Acest lucru dezvăluie ceva foarte interesant: uneori, Dumnezeu ne poate lăsa și pe noi să dăm piept cu adversitatea; poate îngădui să ajungem în cuptorul încercării pentru ca El, noi și universul care ne privește să vedem câtă compasiune avem pentru cei îndărătnici.

3. Ce motive a adus Moise când I-a cerut Domnului să nu nimicească poporul?

În al doilea rând, acest pasaj arată că opoziția și neascultarea constituie o chemare la manifestarea harului. Este nevoie de har atunci când oamenii îl merită cel mai puțin. Totodată, când oamenii îl merită cel mai puțin este și momentul când noi ne simțim cel mai puțin îndemnați să-l oferim. Totuși, când sora lui, Maria, l-a criticat, Moise a strigat către Domnul ca să o vindece de lepră (Numeri 12). Când Dumnezeu S-a mâniat pe Core și pe adepții lui și a amenințat că îi va distruge pe toți, Moise s-a aruncat cu fața la pământ și a pledat pentru viețile lor. Următoarea zi, când israeliții au protestat la adresa lui Moise din cauză că muriseră rebelii și când Dumnezeu a amenințat iarăși că-i va distruge pe toți, Moise a căzut cu fața la pământ și i-a cerut repede lui Aaron să facă ispășire pentru toți (Numeri 16). În blândețea sa, în caracterul lui dezinteresat manifestat în acest cuptor al încercării, Moise a căutat harul pentru cei care cu siguranță nu îl meritau.

Gândește-te la cei despre care crezi că merită cel mai puțin harul. Cu blândețe dezinteresată, cum poți fi tu o descoperire a harului divin pentru ei?

Marti, 30 august – Iubire pentru cei care ne fac rău

Cineva a zis cândva: „A-i iubi pe dușmanii noștri nu înseamnă că trebuie să iubim mizeria în care este îngropată perla, ci înseamnă să iubim perla care zace în mizerie. [...] Dumnezeu nu ne iubește pentru că suntem din fire buni de iubit. Ci ajungem buni de iubit pentru că El ne iubește.” Când te uiți la „dușmanii” tăi, ce vezi de obicei - perla sau mizeria din jurul ei?

4. Citește Matei 5:43-48. Isus ne cheamă să ne iubim vrăjmașii și să ne rugăm pentru ei. Ce exemple din natură ne oferă Isus în acest pasaj care ne ajută să înțelegem de ce ar trebui să ne iubim dușmanii? Ce vrea El să ne învețe?

În Matei 5:45, Isus folosește exemplul Tatălui Său din cer pentru a ilustra cum ar trebui să-i tratăm pe cei care ne fac rău și care probabil ne fac să ajungem în cel mai încins cuptor. Isus spune că Tatăl Său trimite binecuvântarea ploii atât peste cei buni, cât și peste cei răi. Dacă Dumnezeu le dă până și celor răi ploaie, cum ar trebui atunci să-i tratăm și noi?

Isus nu încearcă să ne spună că ar trebui să avem întotdeauna simțăminte calde, plăcute, față de toți cei care ne fac necazuri, deși și aceasta ar putea fi posibil. În esență, iubirea față de inamicii noștri nu ar trebui să fie un simțământ avut față de ei, ci acțiuni practice făcute pentru ei care să denote grijă și atenție.

Isus încheie acest pasaj cu un verset care adesea dă naștere la multe discuții: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Matei 5:48). Dar sensul este foarte clar în context: aceia care vor să fie desăvârșiți așa cum este Dumnezeu trebuie să manifeste iubire față de cei care li se opun, așa cum manifestă Dumnezeu iubire față de cei care I se opun Lui. A fi perfect, sau desăvârșit, în ochii lui Dumnezeu înseamnă a-ți iubi dușmanul, iar pentru aceasta este necesară o blândețe a inimii pe care numai Dumnezeu o poate da.

Ținând cont de definiția blândeții din contextul nostru („a suporta răul cu răbdare și fără nemulțumire”), ce schimbări ar trebui să faci ca Domnul să-ți dea acea blândețe care să îți dea atitudinea potrivită față de „vrăjmași”?

Miercuri, 31 august – O gură închisă

Cele mai grăitoare exemple de blândețe manifestată în focul cuptorului vin de la Isus. Când a zis să venim și să învățăm de la El, căci El este „blând și smerit cu inima” (Matei 11:29), Isus S-a referit la modalități pe care noi probabil nu ni le imaginăm.

5. Citește 1 Petru 2:18-25. Petru le oferă sclavilor niște sfaturi surprinzătoare. El arată cum a reacționat Isus la nedreptate și durere și le sugerează că El le-a lăsat „o pildă, ca să calc[e] pe urmele Lui” (1 Petru 2:21). Ce principii ale blândeții și smereniei în focul încercărilor putem extrage din exemplul lui Isus, așa cum este prezentat de Petru?

Este cumplit să vezi pe cineva cum nedreptățește pe altcineva. Și este extrem de dureros când noi suntem cei nedreptățiți. Deoarece în mod normal avem un puternic simț al dreptății, în caz de nedreptate instinctele noastre vor să îndrepte lucrurile, în timp ce manifestăm ceea ce credem că este o mânie „sfântă”, îndreptătită.

Nu e ușor de trăit așa. Poate e chiar imposibil, cu excepția cazului în care adoptăm un adevăr crucial - în toate situațiile de nedreptate să credem că Tatăl nostru din cer deține controlul și El va acționa în favoarea noastră la momentul oportun, după voia Sa. Aceasta mai înseamnă și că trebuie să fim deschiși la posibilitatea ca, asemenea lui Isus, să nu fim mereu scutiți de nedreptate. Dar întotdeauna trebuie să ne amintim că Tatăl nostru ceresc este încă alături de noi și deține controlul.

Sfatul lui Petru, formulat pe baza modelului lui Isus, ne surprinde pentru că sugerează că tăcerea în fața nedreptății este o mărturie mai bună pentru slava lui Dumnezeu decât faptul de „a-i pune pe oameni la punct”. Atunci când a fost interogată de Caiafa și de Pilat, Isus ar fi putut spune o mulțime de lucruri pentru a îndrepta situația și a Se justifica, dar nu a făcut-o. Tăcerea a fost o mărturie în favoarea blândeții Lui.

Cum gestionezi situațiile în care ești tratat nedrept? Cum poți aplica mai bine în viața ta unele principii analizate astăzi?

Joi, 1 septembrie – Stânca și adăpostul nostru

Prea adesea, cei mai mândri oameni, cei mai aroganți și agasanți sunt cei care au o stimă de sine scăzută. Aroganța și mândria lor - și lipsa totală a blândeții sau a umilinței - sunt un fel de paravan, poate chiar inconștient, pentru ceva ce le lipsește în interior. Ei au nevoie de ceva ce cu toții avem nevoie: sentimentul de siguranță, de valoare, de acceptare, mai ales în necaz sau suferință. Și îl putem avea doar prin Domnul. Pe scurt, blândețea și umilința, departe de a fi atribute ale slăbiciunii, sunt adesea cele mai puternice manifestări ale unui suflet ferm ancorat pe Stâncă.

6. Citește Psalmii 62:1-8. Care pare să fie contextul acestui psalm? Ce evidențiază aici David? Ce principii spirituale poți extrage? Și, mai important, cum poți aplica aceste principii în viața ta?

„Fără un motiv anume, oamenii ne vor deveni dușmani. Intențiile copiilor lui Dumnezeu vor fi greșit interpretate, nu doar de către lume, ci chiar de către frații și surorile lor de credință. Slujitorii lui Dumnezeu vor fi puși în situații grele. Oamenii vor exagera, deformând realitatea, pentru a-și îndreptăți o cale egoistă și nedreaptă. [...] Prin denaturarea adevărului, acești oameni vor fi îmbrăcați în veșmintele negre ale neonestității deoarece împrăjări în afara controlului lor au adus confuzie asupra lucrării lor. Ei vor fi arătați cu degetul ca oameni în care nu se poate avea încredere. Iar acest lucru va fi făcut de membrii bisericii. Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să se înarmeze cu gândul lui Hristos. Ei nu trebuie să se aștepte că vor scăpa de insulte și de judecăți eronate. Li se va spune că sunt pătimiși și fanatici. Dar să nu

Studiu Biblic, Trim. III, 2022 – Cu Hristos în cuptorul încercării

se descurajeze. Măinile lui Dumnezeu sunt pe cârma providenței, călăuzindu-Și lucrarea spre slava Numelui Său” (Ellen G. White, *The Upward Look*, p. 177).

Reziști la reproșuri și remarci negative? Cel mai probabil, nu prea, nu-i așa? Cum te poți alipi de Domnul și îți poți ancora simțul valorii personale în Cel care te iubește atât de mult încât a murit pentru păcatele tale, fiind astfel ferit de disprețul manifestat de ceilalți?

Vineri, 2 septembrie

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Divina vindecare*, capitolul „Importanța căutării adevăratei cunoașteri”, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, capitolul 31; *Evanghelizare*, secțiunea 19, „Calitățile lucrătorului”

„Greutățile cu care avem de dat piept pot fi ușurate într-o mare măsură de umilința aceea care se ascunde în Hristos. Dacă avem smerenia Domnului nostru, ne vom ridica mai presus de dispreț, de refuzuri, de neplăceri la care suntem expuși în fiecare zi și ele vor înceta să ne întunece dispoziția. Cea mai înaltă dovadă de noblete la un creștin este stăpânirea de sine, autocontrolul. Acela care, atunci când e tratat cu cruzime și insulte, nu păstrează o atitudine calmă și încrezătoare Îi răpește lui Dumnezeu dreptul de a manifesta în el desăvârșirea Sa de caracter. Umlința inimii este punctul forte care le asigură reușita urmașilor lui Hristos, este dovada legăturii lor cu Cerul” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 301).

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA RUGĂCIUNEA

Biblia: Judecătorii 9 – 15;

1. Cine a refuzat oferta de a fi împărat în pilda lui Iotam?
2. Al cui dumnezeu era Chemoș?
3. Despre cine putem trage concluzia că a avut 60 de copii, jumătate fete, jumătate băieți?
4. Câte zile a durat ospățul nunții lui Samson?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 2 (până la paragraful „Să evităm neglijarea rugăciunii”)

5. Cum trebuie să ne rugăm în fiecare dimineață?